

Psal. 90, 2. ubi Moses clarè enunciat, quòd Deus 21, 6. 22:
sit ab eterno in æternum. 13.

48. Intellexerunt hoc aliquatenus etiam sa-
niores philosophi, affirmantes Deum non nisi æ-
ternum constituendum esse, ac sine blasphemiam,
etiam Platone teste, aliquid ei vel futuri vel
præteriti attribui haud posse. Plat. in Ti-
mæo.

49. Vnde Thales Milesius interrogatus, Quid
esset Deus; respondit ὁμητ' ἀρχὴν ἔχων, μήτε
τέλ. & Deus ille Aegyptius, de se ipso sed
falsò pronuntiavit: Εγὼ εἰμι πᾶν τὸ γεγονὸς,
καὶ ὄν, ἔ το ἐσόμενον.

50. Porro prædicatur in Confessione nostra
Deus, immensa potentia, sapientia, bonita-
te præditus; creator & conservator rerum
omnium, visibilium & invisibilium.

51. Est verò attributorum istorum natura, ut
partim τὸ εἶναι sive Essentiam Dei, vel τὸ τί ἐστίν.
Quid sit Deus: partim verò τὸ ποῖον, Qualis ille
sit, exprimant; quanquam omnis Qualita-
tum Logicarum sive Physicarum aut Accidenta-
liū: vel, ut in scholis loqui solemus, τῶν παρεπεμέ-
νων ἢ φύσει, respectu penitus hinc est removendus.

52. Habent autem singula ista attributa, sua
certa ac immota in scripturis fundamēta: & im-
mensam quidem Dei potentiam, sive Omni-
potentiam, ita passim eæ decantant, ut vix ul-
lus dari possit scripturæ locus, qui non omnipoten-
tiæ divinæ collaudandæ spiret vestigia. Immensa
potentia;

53. Ipse profectò Iehovah hoc sibi elogiū tribuit,
ad